

Karel Hlaváček: XII

Již mrtvo vše, již mrtvo vše, kraj ani nezavzdýchá –
a marno vše, a marno vše – ten tam je vzdor a pýcha,
ryk msty již nikdy nezazní zde do mrtvého ticha.

Tlí v polích marné modlitby na tělech hnisajících,
těch, kteří známku geuzovství ve vpadlých měli lících
a kteří mstili, mstili ji na Kroesech hodujících.

Po polích sirné plameny nad mrtvolami svítí –
oh, moje Manon ješitná – hle konec, konec žití,
jen plačte s mojí violou – i její struny cítí:
neb mrtvo Geuzů království – oh, muselo tak býti.

(ze sb. *Mstivá kantiléna*, 1898)